

«هنگامی که توده های کارگر آدرخش اندیشه انقلاب اجتماعی را جذب کنند،
طوفان انقلاب جامعه را از استثمار و ستم پاک خواهدکرد.»

برای تحقق خواست های مان مبارزه می کنیم !

شاید کمتر کسی باشد که نام « عسلویه و پارس جنوبی » را نشنیده باشد . هرکس براساس منافع طبقاتی خویش از نام و جایگاه اقتصادی (و سیاسی) پارس جنوبی سخن می راند . برای سرمایه داران و حاکمیت آنها عسلویه سفره گسترده ای است که هرگوشه ی آن « نعمت های وعده داده شده از سوی بارگاه سرمایه » تجلی یافته و با چپاول و به یغما بردن این خوان گسترده است که ، سودهای سرشار بر سرمایه های کلان سرمایه داران حکومتی و غیرحکومتی افزوده می گردد . هرچه بر آوازه این منطقه « زرخیز» برای شرکت های سرمایه داری داخلی و خارجی و شرکای بین المللی شان (پترو پارس ، POGC – توتال – شل – هیوندای – هالیبرتن – دایلم و) افزوده می گردد ، چهره کریه ظلم و ستم طبقاتی که از سوی نظام سرمایه داری و جمهوری جهل و جنایت ، برما کارگران و زحمتکشان روا داشته میشود نیز عریان تر می گردد .

کارگران و زحمتکشان !

اینجا عسلویه است ، اردوگاهی که قانون سرمایه بر آن حاکم است !
اینجا سرزمین قراردادهای موقت و سفید امضاء و قراردادهای یک هفته ای و حتی یک روزه کار است !
اینجا سرزمین پیمان های زورسرمایه داری برای عدم پرداخت چندین ماهه مزد کارگران است !

اینجا جایگاه بیش از 50 هزار نفر کارگر است که از ملتها و اقوام مختلف (ترک – کرد – شمالی – بلوچ – عرب – فارس – لر و) و حتی کشورهای

مختلف (کره - ژاپن - افغانستان - پاکستان - هند و ...) گسیل گشته اند تا وحدت بین المللی طبقه کارگرا که در مراکز کارگری و چندین فاز از پروژه ها و پالایشگاه ها و پتروشیمی و صنایع بالادستی و پایین دستی پارس جنوبی ، تجلی یافته ، به نمایش بگذارند .

از سوی دیگر سرمایه داران حاکم به منظور مصون نگه داشتن سرمایه و سودهای نجومی خویش از هرگونه گزند ، همواره با انگیزه تفرقه افکنانه و دامن زدن به اختلافات ملی - قومی - دینی - زبانی ، بومی و غیر بومی و ایرانی و خارجی ، سعی در اخلال و تضعیف روحیه برادری و وحدت بین کارگران داشته اند تا به جای آن ستیزه جویی و کینه توزی را حاکم گردانند و مهمترین سلاح در مبارزه یعنی اتحاد طبقاتی را از دست کارگران خارج کنند و آنها را با تسلیم و پذیرش شرایط غیر انسانی حاکم ، به عقب برانند . جمهوری اسلامی باید بداند که تنها مرگ قادر است میان ما کارگران فاصله ایجاد نماید .

اینجا سرزمین هولناک ترین و ظالمانه ترین قراردادهای اسارت بار جمهوری اسلامی با شرکت ها و سرمایه داران جهانی و امپریالیسم است !

ما در اینجا خود شاهد عریان ترین نوع استثمار ، بی حقوقی ، نابرابری و ستم طبقاتی هستیم . همه ی این مظالم طبقاتی و سیاسی در جایی به وقوع می پیوندند که حاکمان رژیم ، آب و خاکش را نیز به توبره کشیده و به حراج گذاشته و برای خود بهشتی بر بستر مخازن عظیم گاز و نفت و جهنمی بنا نهاده بر بهره کشی ظالمانه ، آلودگی ، بیماری ، و مرگ تدریجی برای ما ، رقم زده اند .

رفقای کارگر !

ما اکنون از کم ترین حقوق حقه خویش بی بهره ایم و در بدترین شرایط زیست و سخت ترین شرایط جسمی و روحی و بدون هیچ گونه امکانات رفاهی بدور از خانه و دیار و زن و فرزندان خود به سر می بریم و ماه هاست که از دستیابی به مزد خویش محرومیم . گویی پرداخت نکردن چندین ماهه مزد کارگران در جمهوری اسلامی به رسم و قانون این رژیم مبدل گشته است !

کسانی که بهره‌وری از دسترنج ما را وثیقه راحتی و اندوختن سرمایه‌های میلیاردی خود قرار داده‌اند باید مورد اعتراض قرار بگیرند. ما کارگران باید با مبارزه متحد همه‌ی کارگران شاغل و فصلی و بیکار، آنان را تسلیم خواست‌های خود گردانیم. ما برای دستیابی به حقوق و خواست‌های خویش قادریم آرامش سرمایه‌داران و زمینداران را برهم‌زنیم و بهشت‌شان را بر سرشان خراب کنیم. همانگونه که بارها با اتحاد و همبستگی خود، در گذشته و تاکنون، در همه‌ی فازهای پارس جنوبی، پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌های منطقه، برای مقابله با ظلم و تعدی پاسداران سرمایه و «حراست مستقر در منطقه ویژه» و در نمایش قدرت خویش به هنگام یورش بر نیروهای انتظامی و امنیتی و اعتصاب‌های متعدد کارگری برای دستیابی به خواسته‌ها و دستمزدهای معوقه خود، حماسه آفریده‌ایم.

ما کارگران پروژه‌های پارس جنوبی، با درس‌آموزی از تجارب گذشته خود و دیگر رفقای کارگرم‌ان در شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران، نیشکر هفت تپه، پالایشگاه آبادان، صنایع فولاد اهواز، گروه ملی و لوله‌سازی اهواز، یخچال‌سازی لرستان، کارخانجات نساجی، کارخانه پرریس و کارگران خاتون آباد و ایران خودرو، با اتکا به نیروی همبستگی و برادری طبقاتی خود باید به مقابله با سیاست‌های ضد کارگری حاکمان و عوامل مزدور آنها برخاسته و با مبارزه‌ای آگاهانه فرمان توقف چرخ‌های عظیم صنایع را تا دستیابی به درخواست‌های زیر صادر گردانیم:

- 1- پرداخت کامل حقوق معوقه و پرداخت به موقع مزد کارگران.
- 2- برخورداری از بیمه تأمین اجتماعی و بیمه بیکاری و خوابگاه و حمام مناسب و امکانات رفاهی و تفریحی متناسب با شأن انسانی و تأمین ایمنی کار.
- 3- به رسمیت شناختن حق مرخصی و منظم نمودن دیدار کارگران اقماری با خانواده‌های خود.

- 4- آزادی تشکل های مستقل کارگری (مستقل از کارفرمایان – دولت – احزاب و نهادهای دینی)
- 5- بستن پیمان های جمعی کار با تشکل های مستقل کارگری و نمایندگان واقعی کارگران در باره ی حداقل مزد ، چگونگی افزایش مزد ، مزایا ، آموزش ، شرائط کار و غیره .
- 6- کوتاه کردن دست شرکت های تأمین نیروی انسانی و هرگونه واسطه از استخدام : هرگونه قرارداد کار باید بین شرکتی که واقعاً کاربرای آن انجام می شود و کارگر بر اساس پیمان دسته جمعی کار و قانون کار صورت گیرد .
- 7- لغو قوانین ضد کارگری و قراردادهای موقت و سفید امضاء .
- 8- حق اعتصاب و عدم پیگرد قضایی و امنیتی کارگران و فعالان کارگری .
- 9- افزایش دستمزد کارگران متناسب با شرایط تورم اقتصادی و رشد بارآوری کار.
- 10- احتساب 35% حق اضافه کاری .
- با اتحاد کارگران شاغل و فصلی و مهاجر خارجی ساکن در ایران و بیکاران ، صفوف خود را فشرده تر سازیم .

« کارگران انقلابی پروژه های پارس جنوبی »

بهمن 86